

Osobní pohled na výsledky výběrové řízení RSS

Od Míčková Eva <eva.mickova@avu.cz>

Datum Ne 04.01.2026 22:12

Pro Martina TIMKOVÁ <martina.timkova@avu.cz>; Morganová Pavlína <pavlina.morganova@avu.cz>; Pavlíková Markéta <marketa.pavlikova@avu.cz>

Vážení členové Akademického senátu, dovoluji vám předložit své úvahy nad výsledky výběrového řízení na personální obsazení atelieru restaurování sochy AVU.

Jak jistě víte, během října až prosince 2025 proběhlo tříkolové výběrové řízení kompletního personálního obsazení Atelieru restaurování sochy (dále jen Atelier RS) AVU. Tohoto výběrového řízení jsem se zúčastnila jako odborný asistent – sochař restaurátor – v týmu vedeném MgA. Janem Kracíkem, dosavadním vedoucím pedagogem zmíněného atelieru. Okolnosti, které tomuto výběrovému řízení předcházely i ho doprovázely, a které bezesporu ovlivnily i konečný výsledek, mne donutily reagovat touto cestou a oslovit Akademický senát AVU s prosbou o projednání celé kauzy a zvážení možnosti případných kroků, které by mohly pomoci nastalou situaci řešit tak, aby nebyla ohrožena svébytnost a existence sochařského restaurátorského oboru na AVU, a aby bylo stávajícím i případným novým studentům tohoto oboru poskytnuto plnohodnotné vzdělání.

Vlastní výběrové řízení bylo vypsáno rektorem AVU na pozici – Vedoucí pedagog / vedoucí pedagožka a odborní asistenti / asistentky atelieru sochy, kteří budou, s ohledem na své vzdělání a odbornou praxi / způsobilost, schopni poskytovat vysokoškolské umělecké vzdělání v magisterském studijním programu Restaurování uměleckých děl.

Na konci roku 2023 byl akademickému senátu předložen spis restaurátorského oboru ke schválení, ten ho bez výhrad schválil. Následně byl odeslán na akreditační úřad. Začátkem roku 2024 akreditační úřad zpochybňuje tento spis jako celek (viz. vyjádření Akreditačního úřadu)!

V sochařské části byla hlavním nedostatkem absence dokončené habilitace u vedoucího pedagoga (MgA. Jan Kracík) a odborné asistentky (MgA. Eva Míčková) a absencí doktorského titulu všech stávajících zaměstnanců Atelieru RS (kromě výše uvedených též MgA. Otoupal, Ing. Jiřina Přikrylová, Ing. Šimek). Po neudělené akreditaci byla všem stávajícím akademickým pracovníkům prodloužena smlouva na dobu určitou na dva roky s podmínkou realizace alespoň jedné habilitační přednášky v oboru. To, že MgA. Jan Kracík ani já jsme neměli v době projednávání akreditace dokončené habilitační řízení, však souvisí s naprostou absencí komunikace ze strany příslušných orgánů AVU, protože jsme oba tuto žádost podali. Já konkrétně dne 25. 1. 2024, proto že jsem pevně věřila, že je to pro obor nezbytné a nutné. Kolega ji podal v roce předcházejícím.

Tehdejší rektor Prof. Vaněk v závěru svého funkčního období apeloval na vedoucího pedagoga a mě, aby jsme podání žádosti o zahájení habilitačního řízení neodkládali a posílili tak obor, ale právě z důvodu svého končícího období již ponechal iniciativu na následujícím rektorovi/rektorce.

Bohužel od doby podání obou žádostí o zahájení habilitačního řízení nebyla ze strany AVU žádná odezva, což je pro mě nejen matoucí, ale může vyvolat domněnku o záměrném zdržování či dokonce maření celého procesu habilitace. Teprve na konci května roku 2025 jsme společně absolvovali první schůzku k habilitačnímu řízení s panem rektorem, na krátké schůzce nám zdělil, že nesplňujeme formální kritéria (to ale muselo být známo již výše uvedenému rektorovi AVU v době podání žádosti, který v tom ale neshledával problém), konkrétně v jednom bodě, a to v počtu odborných publikací. Ráda bych potvrdila, že ke dni zaslání podkladů pro výběrové řízení jsem měla 6 článků, do dnešní dne

přibyl další jeden a dva mám rozpracované (viz osobní CV přiložený k výběrovému řízení) a tím se přibližují požadovanému standardu (10 odborných publikací). Navíc některé z publikací, bytostně souvisejících s problematikou degradace a restaurování sochařských/archeologických výtvarných děl, jsou publikovány v renomovaných vědeckých periodikách, což na uměleckých vysokých školách rozhodně není běžné. U dalšího z mladších členů týmu – MgA. Otoupala – byla snaha zahájit doktorské studium na AVU v akademickém roce 2025/2026, ale s ohledem na nevypsání přijímacího řízení do doktorského studijního programu v souvislosti se změnou vysokoškolského zákona to nebylo možné. Proto nyní zvažuje možnosti zahájit doktorské studium na jiné vysoké škole, či na AVU. Ing. Přikrylová byla přijata do doktorského studia na VŠCHT od akademického roku 2025/2026; do tohoto studia se přihlásila jen kvůli tomu, aby pomohla i formálně zaštitit výuku a odbornou praxi v oblasti technologie restaurování sochařských výtvarných děl. Navíc je třeba si uvědomit, že dosažení určitých požadovaných výsledků není v akademickém světě otázka měsíců, ale minimálně několika let (např. doktorské studium je v prezenční formě 4-leté, ale v případě zaměstnance s pracovním úvazkem na 100 % je v dané době těžko realizovatelné – souběh prezenční formy studia se 100% pracovním úvazkem není možný). Z výše uvedeného je patrné, že naprostá většina z dosavadních pracovníků Ateliéru RS po celou dobu od neudělení akreditace aktivně podnikala řadu kroků a činností, aby pomohla nastalou situaci řešit. Je s podivem, že během proběhlého výběrového řízení tyto okolnosti nebyly zváženy členy výběrové komise, ani na ně nebral zřetel ve svém konečném rozhodnutí stávající rektor AVU.

Kromě výše uvedených okolností, které předcházely výběrovému řízení, jsem nucena detailněji popsat i mně známé skutečnosti výběrového řízení, které proběhlo v poslední třetině uplynulého roku. Výběrové řízení bylo vypsáno s termínem podání žádostí do 5.10.2025, v odpoledních hodinách 3.10.2025 jsme s úžasem z webových stránek AVU zjistili, že je termín podání přihlášek posunut na 26.10.2025, bez jakéhokoli zdůvodnění ze strany AVU (sami jsme vedení deklarovali, že podklady zašleme nejpozději 3.10.2025, protože v neděli 5.10.2025 jsme se studenty ateliéru odjížděli na studijní cestu do Itálie). I přes tuto nevysvětlitelnou změnu jsem se výběrového řízení zúčastnila jako členka týmu pod vedením MgA. Jana Kracíka (další členové týmu MgA. Tomáš Otoupal, Ing. Jiřina Přikrylová, Ing. Ondřej Šimek a MgA. Hana Nováková – pracující na AVU na DPP). Součástí podání byl podrobný nástin studijního plánu plnohodnotného magisterského studia restaurování sochařských výtvarných děl ve standardech, odpovídajících současným požadavkům oboru v ČR i Evropě, a zohledňujících kontinuitu oboru, obnoveného na AVU po roce 1992. Principiální motivací bylo zajistit stávajícím i možným budoucím studentům tohoto oboru plnohodnotné vysokoškolské vzdělání univerzitního typu tak, aby našli uplatnění v oboru, v němž odborná činnost je podmíněna udělením povolení k restaurování kulturních památek na základě podání žádosti příslušné komisi Ministerstva kultury ČR. Složení týmu pod vedením MgA. Jana Kracíka jednak vycházelo z dosavadního obsazení pedagogických pozic v ateliéru restaurování sochy, ale též reflektovalo veškeré požadavky tabulky třídníku specializací restaurátorských prací (2a, 2b), vydaného Ministerstvem kultury ČR. Každá z pedagogických pozic tohoto týmu má jasně danou pracovní náplň pedagogických povinností tak, aby pokryla celé spektrum potřeb studentů. Zde je třeba uvést skutečnost, že tým pod vedením MgA. Jana Kracíka jako jediný ze zúčastněných týmů pokrýval celé spektrum požadovaných činností a minimálního vzdělání pedagogů v magisterském studijním programu, ale ani toto mu nebylo zohledněno. Absence kterékoliv odbornosti v rámci uvedeného týmu by znamenala neposkytnutí adekvátního vzdělání studentům a tím přímé ohrožení jejich uplatnění v oboru.

Nejsem si vědoma toho, že by kdokoli z členů týmu MgA. Jana Kracíka jednoznačně deklaroval účast v jiném týmu, tedy morální neslučitelnost pokračovat pod jiným vedením. S ohledem na nastalé rozhodnutí to ale také znamená zmaření fungování obslužných činností a analytických technik, které byly v rámci Ateliéru RS (a dříve Školy restaurování sochařských výtvarných děl) budovány a investičně pokrývány formou grantů po dobu více než 30 let.

Po tříkolovém výběrovém řízení (po druhém kole doporučení jmenované komise panu rektorovi AVU, třetí kolo rozhodnutí rektora) bylo rozhodnuto přijmout na pozici vedoucího pedagoga Ateliéru RS akademického pracovníka v oblasti restaurování malířských výtvarných děl a polychromie na dřevěné

plastice. Vedle skutečnosti, že dotyčný pracovník nepokrývá svou odborností většinu položek výše uvedeného Třídníku MK ČR, je naprosto s podivem že na pozici vedoucího pracovníka tohoto ateliéru nebyl vybrán odborník, pokrývající celou odbornost sochařství a restaurování sochařských výtvarných děl. I přes určitý průnik problematiky povrchové barevné úpravy (mono- či polychromie), je sochařský obor svébytný, má své dovednosti, zákonitosti a pravidla, které nelze za žádnou cenu pominout. Podobně s podivem by byla opačná situace, kdy by z jakýkoliv důvodů byl na pozici vedoucího pedagoga Ateliéru restaurování malířských děl přijat sochař. Určitě by se ozvala obdobná, a zcela oprávněná kritika.

Výše popsané rozhodnutí o budoucím personálním uspořádání Ateliéru RS znamená zásadní změnu postavení oboru restaurování sochařských výtvarných děl, které vyústí buď v naprosté podřízení malířskému restaurátorskému oboru a postupnou (či velmi rychlou) marginalizací, případně úplnou likvidací. Je na zvážení, zda je toto skutečným cílem či jen doprovodným jevem neuváženého rozhodnutí, které však fakticky likviduje umělecký obor restaurování sochařských děl v ČR (všechny ostatní VŠ, které se restaurováním sochařských děl zabývají, mají povahu technických univerzit, proto jejich studijní zaměření i odborná náplň pedagogických, uměleckých a výzkumných činností mají jiný rozměr). V tomto kontextu je pozoruhodné, že na složení 5-členné výběrové komise se podíleli 4 členové, kteří svou odborností stojí mimo restaurování sochařských výtvarných děl. Opět si lze položit otázku, zda se skutečně nenašel nikdo z oboru, kdo byl případně ochoten se zúčastnit, nebo se jednalo o jiný úmysl? Rovněž je s podivem, že členem komise nebyl žádný erudovaný pracovník Ministerstva kultury ČR, který má danou problematiku ve své gesci.

Výše uvedené skutečnosti přinášejí řadu pochyb a vyvolávají mnoho otázek, které by mělo vedení AVU spolu s Akademickým senátem urgentně řešit. Vedle faktů vyjmenovaných výše se jedná např. o následující:

Rozhodnutí rektora je svým skutečným dopadem reorganizací pracoviště, která však nebyla nikde anoncována.

Zvolená cesta nepřinese žádné okamžité zázračné vyřešení dlouhodobého problému s neudělením akreditace z důvodu chybějících formálních požadavků na dosud zaměstnané pedagogy Ateliéru RS, neboť nyní bude nově obsazený tým čelit skutečnému problému adekvátnímu pokrytí všech potřebných pedagogických pozic (minimálně z pohledu nutnosti poskytnout adekvátní vzdělání dle výše zmíněného Třídníku MK ČR, ale též absence těch samých titulů u jednoho člena týmu - MgA. Jan Brabec).

Způsob komunikace této vzniklé situace se studenty ze strany vedení AVU (nikolivěk stávajícího Ateliéru RS!) je naprosto skandální. Naprosto demotivující přístup není ukázkovým příkladem pozitivní práce se studenty.

Vedení AVU s hlavními aktéry – pedagogy Ateliéru RS dlouhodobě nekomunikovalo minimálně v oblasti požadavků na jejich akademický růst, představ o směřování oboru apod. Místo toho byly předkládány různé nekonceptní návrhy a snaha stávajících zaměstnanců situaci zlepšit (výrazné zlepšení publikační aktivity, zahájení doktorského studia) nebyla vůbec zohledněna.

Faktická likvidace plnohodnotné výuky restaurování sochařských výtvarných děl na AVU se může opakovat u jakéhokoliv dalšího oboru této instituce, ať již budou důvody jakékoliv (osobní animozity, prostorové nároky,...). Postupná degradace dříve věhlasné instituce s autonomními uměleckými školami, zaštitěnými umělci patřičného renomé, v anonymní neprůhlednou strukturu bez skutečné odpovědnosti je smutným vyústěním.

Proč vedení AVU (v době rektorování Ing. arch. Marie Topolčanské, PhD.) nehledalo při prvotním stanovisku Národního akreditačního úřadu k předložené akreditaci oboru Restaurování výtvarných děl, tedy výhradám k zajištění sochařského restaurátorského oboru, snazší způsob řešení vzniklé situace – např. dočasné „zastřešení“, tj. garantování oboru například některým ze stávajících akademických pracovníků AVU s příbuznou odborností a neprojednali své řešení v Akademickém senátu, který akreditace schvaluje. Stejně tak, jako neřešilo všechny výhrady uvedené ve stanovisku NAU?!

S žádostí o projednání výše uvedeného se na Akademický senát AVU obracím hlavně z důvodu vážných obav o současné studenty Atelieru RS. V tuto chvíli se stali pouhými rukojmími rozhodnutí vrcholného vedení a jsou vystaveni neúměrnému stresu a nejistotě ohledně svého dalšího postavení v magisterském studiu na AVU. Tímto tedy prosím kolegy senátory, aby situaci projednali a pokusili se spolu s vedením AVU najít východisko a řešení, které stávající situaci uklidní a zároveň zajistí plnohodnotné fungování oboru restaurování sochařských výtvarných děl na AVU i v budoucnosti.

MgA. Eva Míčková